Іде коза,
Стоїть лоза,
Густа, рясна, зелена.
"Яка краса!—
Кричить коза.—
Ця вся лоза для мене!"

І у кози
Аж дві сльози
У радощах повисли.
Тріщить лоза,
Гризе коза,
І всю красу погризла.

І ти, мала,
Що в сад пішла
Ранковою порою,
Не рви квіток,
Не псуй гілок,
Не будь, мала, козою.